Súd:	Okresný súd Košice okolie
Spisová značka:	7C/34/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7512204557
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Kerecmanová
ECLI:	ECLI:SK:OSKE3:2014:7512204557.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Kerecmanovou v právnej veci žalobcov: 1. Š. E.Í., nar. 2.X.XXXX, bytom E. XXX, Turňa nad Bodvou, občana SR, 2. L. E., nar. X.XX.XXXX, bytom E. XXX, Turňa nad Bodvou, občianky SR, 3. Š. E., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. XXX, Turňa nad Bodvou, občana SR, 4. Ing. P. E., nar. X.X.XXXX, bytom A. XX, Košice, občana SR a 5. P. R., nar. XX.X.XXXX, bytom E.Á. B. XXX/XX, Turňa nad Bodvou, občianky SR všetkých zastúpených JUDr. Jozefom Levkušom, advokátom so sídlom Štúrova 20, Košice proti žalovaným: 1. E. E., nar. X.XX.XXXX, bytom Ž. XX, Turňa nad Bodvou, občanovi SR zastúpenému JUDr. Jaroslavom Homzom, advokátom so sídlom E. XX, Košice a 2. Wüstenrot poisťovni, a.s., IČO: 31 383 408 so sídlom Karadžičova 17, Bratislava zastúpenej JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom so sídlom Floriánska 17, Košice o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi v 1. rade sumu 17.000,- eur, žalobkyni v 2. rade sumu 17.000,- eur, žalobcovi v 3. rade sumu 17.000,- eur, žalobcovi v 4. rade sumu 17.000,- eur a žalobkyni v 5. rade sumu 25.000,- eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom v 1. - 5. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 1.719,08 eura na účet zástupcu žalobcov advokáta JUDr. Jozefa Levkuša do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Košice - okolie súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 2.856,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na Okresnom súde Košice - okolie 7.3.2012 doplnenou 11.4.2012 sa žalobcovia ako pozostalé blízke osoby po zomrelej obeti dopravnej nehody motorového vozidla R.S. A., rod. E.j, nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom E. K. XXX, Turňa nad Bodvou (žalobcovia v 1. a 2. rade - rodičia, žalobcovia v 3. a 4. rade - súrodenci a žalobkyňa v 5. rade - dcéra) domáhali peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným zásahom do ich osobnostných práv, konkrétne práva na súkromie a rodinný život, smrťou blízkej príbuznej podľa § 11 v spojení s § 13 ods. 2 a 3 Obč. zák. proti vodičovi motorového vozidla žalovanému v 1. rade a komerčnej poisťovni žalovanej v 2. rade, u ktorej bolo vozidlo povinne zmluvne poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou, a to žalobcovia v 1. až 4. rade každý v sume 30.000,- eur a žalobkyňa v 5. rade v sume 50.000,- eur a náhrady trov konania.

Žalovaný v 1. rade prejavil ľútosť nad smrťou blízkej osoby žalobcov pri dopravnej nehode. Uviedol, že on jazdil v súlade s pravidlami cestnej premávky, nemal objektívnu možnosť nehode zabrániť, neporušil ustanovenie žiadneho právneho predpisu, preto sa nedopustil žiadneho protiprávneho úkonu, a nie je daná jeho pasívna legitimácia v konaní. Poškodená pri dodržaní náležitej opatrnosti a základných povinností chodca mala možnosť zásah odvrátiť. Vzhľadom k okolnostiam prípadu, najmä na možnosť poškodenej odvrátiť zásah, považuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch jednak za nedôvodnú a taktiež výšku požadovanej náhrady za neprimerane vysokú okolnostiam prípadu. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Žalovaná v 2. rade žiadala žalobu voči nej zamietnuť, a to pre nedostatok vecnej pasívnej legitimácie, nakoľko náhrada nemajetkovej ujmy nie je krytá v rámci povinného zmluvného poistenia a podľa platnej právnej úpravy možno nemajetkovú ujmu za zásah do osobnostných práv usmrtením blízkej osoby uplatňovať len mimo rámec inštitútu zodpovednosti za škodu t.j. podľa § 11 a nasl. Obč. zák., a zaviazať žalobcov nahradiť jej trovy konania 4.179,61 eur. Uviedla, že s U. E. uzatvorila poistnú zmluvu č. 7060146732, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, EČV: KS - 027 BN. Žalovaný v 1. rade ako vodič predmetného vozidla spôsobil dňa 18.1.2010 dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k stretu vozidla s chodkyňou R. A. a táto zraneniam spôsobeným v dôsledku stretu podľahla. Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je však špecifické tým, že za škodcu sú poisťovateľom hradené iba zákonom vymedzené nároky poškodených resp. tretích osôb, ktoré poskytli plnenie v dôsledku poistnej udalosti (§ 4 ods. 2,3, 4,6 zákona č. 381/2001 Z.z.) a nie akékoľvek nároky, ktoré môžu byť z titulu poistnej udalosti voči poistenému - škodcovi uplatnené zo strany iných osôb. Nárok na nemajetkovú ujmu vyplývajúci zo zásahu do práva na ochranu osobnosti v zmysle § 11 Obč. zák. nemožno subsumovať pod žiadny z nárokov vymedzených v § 4 zákona č. 381/2001 Z.z.. Takýto nárok nie je ani nárokom na náhradu škody podľa § 420 a nasl. Obč. zák. a tieto osoby nemajú status poškodeného tak ako to predpokladá ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.. Zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu v ust. § 2, v ktorom vymedzuje pojmy pre účely tohto zákona, pojem škody osobitne nedefinuje, definíciu nepodáva Občiansky zákonník ani Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16.9.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. V Občianskom zákonníku sa však nachádza úprava spôsobu a rozsahu náhrady (§ 442 a nasl. Obč. zák.), ktorá vymedzuje čo sa pri škode na zdraví a usmrtení odškodňuje (bolesť poškodeného, sťaženie spoločenského uplatnenia, náklady liečenia, pri strate života pozostalostná úrazová renta, náklady spojené s pohrebom). Keďže zák. č. 381/2001 Z.z. pojem škody nevymedzuje, niet dôvodu takto vymedzenú škodu v Obč. zák. nestotožniť so škodou vyjadrenou v § 4 ods.2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z.z.. Chráneným predmetom, za poškodenie ktorého má poisťovateľ plniť za poisteného poškodenému, ak v zmluve nie je uvedené inak, nie je teda zásah do súkromia, ktorého súčasťou je aj rodinný život. Okrem uvedeného je v konaní potrebné prihliadnuť aj na podiel poškodenej na škodovej udalosti vychádzajúc so záverov znaleckého posudku Ing. Regendu č. 8/2010. K rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci C-22/12 Haasová uviedla, že smernice nie sú právne záväzné a naše vnútroštátne právo neupravuje náhradu nemajetkovej ujmy v rámci povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov a žalovaného v 1. rade, oboznámením sa s úmrtným listom R. A., lekárskymi správami žalobcov v 1.,2. a 5. rade, obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Košice - okolie s. zn. 4T/46/2010 a zistil tento skutkový stav:

Dňa XX.X.XXXX o 16.50 hod v obci Q.I. F. T. žalovaný v 1. rade riadil osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1,9 TDI EČ: KS -027 BN, pričom počas jazdy po Moldavskej ceste v smere na obec Moldava nad Bodvou pri prejazde križovatky pri okamžitej rýchlosti 65,2 až 68,9 kom/h riešil situáciu vpredu odbočujúceho vozidla vpravo bez zníženia rýchlosti svojho vozidla tak, že vybočil zo smeru svojej jazdy, prešiel ľavou časťou vozidla cez stredovú prerušovanú čiaru a v priestore nachádzajúcom sa pri dome č. 553/77 zachytil ľavou prednou časťou vozidla chodkyňu R. A., ktorá sa nachádzala v protiľahlom jazdnom pruhu, pri ktorej chodkyňa utrpela ťažké poranenia hlavy s pomliaždením mozgu, ktorým na mieste nehody podľahla. Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie z 15.11.2012 č.k. 4T 46/2010-249 právoplatným 27.3.2013 bol žalovaný v 1. rade za uvedený skutok uznaný vinným, nakoľko z nedbanlivosti spôsobil smrť závažným spôsobom konania, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods. 2 písm. a) Trestného zák., za čo bol odsúdený podľa § 149 ods. 2, § 36 písm. j), d) a § 38

ods. 3 Trest. zák. na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu troch rokov a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu štyroch rokov.

Podľa znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy Ing. Juraja Regendu č. 8/2010 podaného v trestnom konaní z technického hľadiska prvou príčinou vzniku cestnej dopravnej nehody bolo vstúpenie R. A. do vozovky v čase keď sa vo vzdialenosti 16,8 m až 35,5 m z pravej strany približovalo osobné motorové vozidlo Škoda Octavia vedené vodičom E. E.. Druhou príčinou nehody bola oneskorená reakcia vodiča E. E. na chodkyňu pohybujúcu sa po vozovke a skutočnosť, že vodič sa vozidlom pohyboval nedovolenou a neprimeranou rýchlosťou 65,2 km/hod. až 68,9 km/hod.. K dopravnej nehode došlo v uzavretej obci v nočných podmienkach pri verejnom osvetlení v lokalite, kde je dovolená rýchlosť obmedzená rýchlostným limitom 50 km/hod. Pred miestom zrážky a v mieste zrážky sa nenachádzala žiadna brzdná stopa po motorovom vozidle. Táto začínala vo vzdialenosti 13,5 km za miestom zrážky. K nárazu vozidla do chodkyne došlo bez brzdného spomalenia. Vodič vozidla mal možnosť zabrániť vzniku nehody zrazením chodkyne zastavením vozidla s plným brzdným spomalením v mieste zrážky, ak by bol reagoval skôr o 1,98 až 2 s. Chodkyňa mala možnosť zabrániť vzniku dopravnej nehody dôslednou vizuálnou kontrolou celkovej situácie na vozovke pred vstupom do vozovky.

Osobné motorové vozidlo Škoda Octavia EČV: KS - 027 BN bolo ku dňu 18.1.2010 povinne zmluvne poistené zo zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou vo Wüstenrot poisťovni, a.s. teda u žalovanej v 2. rade na základe poistnej zmluvy č. 7060146732 uzavretej s jeho vlastníčkou U. E., ktorá je matkou žalovaného v 1. rade.

Žalobcovia v 1. a 2. rade sú rodičmi, žalobcovia v 3. a 4. rade súrodenci a žalobkyňa v 5. rade dcéra neb. R. A.. S nebohou tvorili plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami. Z jej nečakanej smrti prežívali a doposiaľ prežívajú pocity úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku. Stratili možnosť viesť s ňou súkromný život odo dňa jej smrti. Túto stratu prekonávali s výraznými a pretrvávajúcimi ťažkosťami. Žalobcom v 1. a 2. rade (v čase smrti dcéry vo veku 80 a 76 rokov) naviac nebohá, žijúca s nimi v spoločnej domácnosti, poskytovala osobnú starostlivosť a opateru.

Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v platnom znení účinnom aj k 18.1.2010 (ďalej len „ zákon č. 381/2001 Z.z.“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistenej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Analogické použitie ust. § 420 a § 427 a nasl. Obč. zák. sa uplatní pri určení osoby zodpovednej za zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný osobitnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov . Pri skúmaní predpokladov tejto zodpovednosti sa postupuje podľa § 13 Obč. zák., pretože predmetom konania je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch (peňažné zadosťučinenie) ako občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti.

Súd sa nestotožnil s hore uvedenými námietkami nedostatku vecne pasívnej legitimácie žalovaných v konaní.

Pasívna vecná legitimácia žalovaného v 1. rade ako vodiča motorového vozidla je daná, nakoľko z jeho strany došlo k protiprávnemu konaniu (porušeniu pravidiel cestnej premávky, a to § 16 ods. 1, 4 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov), nepriaznivému následku (usmrtenie blízkej príbuznej žalobcov) a je daná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a nepriaznivým následkom.

Pasívna vecná legitimácia žalovanej v 2. rade je daná ust. § 823 Obč. zák. v spojení s ust. § 15 ods. 1 a § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.. Súčasťou náhrady škody (ujmy) spôsobenej na zdraví sú nielen ujmy majetkovej povahy (náhrada nákladov spojených s liečením, strata na zárobku a pod.), ale aj nemajetkové ujmy na základe výslovného znenia zákona, akými sú bolesti, sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 444 Obč. zák.), ktoré sa odškodňujú v peniazoch. Právna teória prisudzuje zmysel škody aj ujmám nemajetkovej povahy, ktoré môžu vzniknúť z porušenia práva v dôsledku zásahu do inej než majetkovej sféry poškodeného, teda ujmám imateriálnym, morálnym, citovým, za ktoré prináleží poškodenému peňažná náhrada (odškodnenie). Aj podľa právnej úpravy poistenia občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel v smerniciach (Smernica Rady č. 72/166/EHS, Smernica Rady č. 90/232/EHS) sú členské štáty povinné prijať všetky primerané opatrenia zabezpečujúce, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území bola pokrytá poistením s cieľom ochrany poistených strán a potenciálnych obetí nehôd.

S použitím eurokonformného výkladu pojmov náhrada škody, škoda na zdraví v cit. ustanoveniach zákona č. 381/2001 Z.z. a s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, z hľadiska zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorových vozidiel, sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti po dopravnej nehode (ako poškodeným), za ktorú možno priznať náhradu (zadosťučinenie) peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z..

Čo sa týka rozsudku Súdneho dvora vo veci C-22/12 Haasová, v zmysle uvedeného rozhodnutia sa čl. 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS, čl. 1 ods. 1 a 2 druhej smernice Rady 84/5/EHS a čl. 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Takouto vnútroštátnou úpravou sú vyššie citované ust. Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti.

Žalobcovia si podanou žalobou uplatnili náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah do ich súkromného i rodinného života. Ust. § 11 Obč. zák. upravuje ochranu súkromia, ktorá zahŕňa i právo fyzickej osoby vytvoriť a udržiavať vzťahy i inými ľuďmi, predovšetkým v citovej oblasti, aby bolo možné rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť a viesť rodinný život. Súkromie v sebe zahŕňa aj sféru

rodinného života. Zásahom do práva na ochranu súkromia fyzickej osoby potom je aj zásah spočívajúci v úplnej deštrukcii úzkej rodinnej väzby usmrtením člena rodiny.

V konaní bolo preukázané, že žalobcovia s nebohou Valériou Lackovou vytvárali úzky kruh rodiny, s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami. Je potom samozrejmé, že neočakávaná a náhla smrť dcéry, sestry a matky, bola citeľným zásahom do sféry ich súkromného a citového života. Jej smrťou stratili možnosť ďalšieho udržiavania a rozvíjania vzťahov s ňou a o túto sféru prirodzených vzťahov sú ochudobnení, pričom ide o nenávratný stav. Túto stratu prekonávali s výraznými a pretrvávajúcimi ťažkosťami. Smrť blízkeho človeka prináša množstvo zložitých prežívaní, bolesti, silných emócií a utrpenia, s ktorými sa človek ťažko vyrovnáva. Žalobcom vzniknutá trauma je neodstrániteľná. Smrťou nebohej došlo k nenávratnej deštrukcii týchto medziľudských väzieb a tým k intenzívnemu zásahu do ich osobnostných práv, práva na súkromie a rodinný život, za ktoré následky nie je postačujúca morálna satisfakcia a nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je dôvodný.

Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, pričom súd musí prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to jednak vo vzťahu k postihnutej osobe a jednak vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil, aby bola zabezpečená požiadavka účinného a primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.

Pri stanovení výšky peňažnej náhrady súd prihliadol na úzke citové väzby žalobcov k nebohej dcére, sestre a matke, ktorá mala v čase smrti 54 rokov, viedla aktívny život, zabezpečovala starostlivosť o rodičov, s ktorými žila v spoločnej domácnosti, a ktorí boli na ňu veľmi citovo viazaní, rovnako ako súrodenci a dcéra, ktorej bola jediným žijúcim rodičom. Ďalej súd prihliadol na okolnosti vzniku smrteľnej nehody, teda na to, že zo strany žalovaného v 1. rade nešlo o úmyselné konanie, k dopravnej nehode došlo v obci, vo večerných hodinách, pri zhoršenej viditeľnosti, a podiel nebohej Valérie Lacovej na škodovej udalosti, keďže vstúpila do vozovky v čase, keď sa vo vzdialenosti 16,8 m až 35,5 m približovalo osobné motorové vozidlo vedené žalovaným v 1. rade.

Na základe vyššie uvedeného súd vlastnou úvahou ustálil výšku nemajetkovej ujmy, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, a považoval ju za primeranú a dostatočnú, pričom zohľadnil aj tú skutočnosť, že išlo o odškodnenie nemajetkovej ujmy piatich osôb. Vyššiu peňažnú náhradu súd priznal žalovanej v 5. rade, nakoľko ide o dcéru neb. R. A., ktorá sa smrťou matky stala úplnou sirotou, náhlou a nečakanou smrťou matky utrpela vážnu psychickú ujmu, v dôsledku stresu zo smrti matky a s tým súvisiacim gradujúcim konzumom alkoholu sa zhoršil jej psychický stav, opakovane bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení, má diagnostikovanú bipolárnu afektívnu poruchu, ktorá ovplyvňuje aj jej uplatnenie na trhu práce, a aktuálne je opatrovateľkou starých rodičov (lekárska správa psychiatra MUDr. Medveckého z 3.2.2014, výpovede žalovaných v 4. a 5. rade).

V prevyšujúcej časti súd návrh na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietol ako nedôvodný.

Súd zamietol návrh žalovaného v 1. rade na výsluch svedkov H. D. a Attilu P. F.a požívanie alkoholických nápojov a správanie sa žalovanej v 5. rade po smrti matky, nakoľko v konaní z výpovede samotnej žalovanej v 5. rade a žalovaného v 4. rade bolo zistené, že po smrti matky užívala alkohol a chodila aj do barov, čo vysvetlila tým, že sa nevedela zmieriť a vyrovnať so smrťou matky a tak unikala pred realitou, pričom následne bola hospitalizovaná na psychiatrii.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Žalobcovia v 1. až 5. rade, ktorí boli v konaní zastúpení advokátmi JUDr. Martinom Breznenom a následne JUDr. Jozefom Levkušom, žiadali priznať náhradu trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej služby vo výške 1.719,30 eur.

Rozhodnutie o výške plnenia vo veci samej záviselo od úvahy súdu, preto podľa vyššie citovaného ust. § 142 ods. 3 O.s.p. súd priznal žalobcom náhradu trov právneho zastúpenia advokátom vo výške 1.719,08 eura pozostávajúcich: 1/ z odmeny advokáta za 6 úkonov právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia 6.12.2011 a 5.1.2012 á 456,45 eur (5 x 91,29 eur), písomné podanie na súd vo veci samej 7.3.2012 - žaloba á 228,20 eur (91,29 eur - 50 % x 5), zastúpenie na pojednávaniach 4.12.2013, 10.2.2014, 30.4.2014 á 3 x 228,20 eur / úkon a zastúpenie na verejnom vyhlásení rozsudku 21.5.2014 á 114,10 eur a 2. z náhrady hotových výdavkov advokáta vo výške režijného paušálu 1 x 1 osoba x 7,41eura a 4 osoby x 7,63 eura, 1 x 5 osôb x 7,63 eura, 1 x 5 osôb x 7,81 eura, 3 x 5 osôb x 8,04 eura podľa § 10 ods. 8, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. d), ods. 4, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení a § 14 ods. 1 písm. a), b) citovanej vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013.

Žalobcovia boli v konaní osobne oslobodení od zaplatenia súdneho poplatku zo žalobného návrhu podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Súd návrhu žalobcov o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy 93.000,- eur vyhovel, preto podľa § 2 ods. 2 prvá veta v spojení s § 2 ods. 3 a § 9 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť tunajšiemu súdu súdny poplatok zo žalobného návrhu podľa položky 7b písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. vo výške 2.856,- eur (66,- eur + 3% z priznanej nemajetkovej ujmy 93.000,- eur), tak ako je uvedené vo výroku IV. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, datovania a podpisu odvolateľa, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.